

כח' ניסן תשע"ד
28.04.2014

דבר המנהל ליום השואה תשע"ד

אורחים, מורים ותלמידי "עמקים תבור". שוב, כמדי שנה, התכנסנו כאן כדי לציין את יום השואה ולהעלות על נס את גבורתם של ניצולי השואה. בשנותיה הראשונות של מדינת ישראל, היה המושג "גבורה" בהקשר של השואה שמור באופן כמעט בלעדי לגבורתם של אלו שמרדו בנאצים ויצאו להילחם כנגדם, כשהם אוחזים בנשק, כמו המורדים בגטאות או הפרטיזנים. מסיבות שונות החברה הישראלית לא נתנה באותן שנים תשומת לב מספקת גם לגבורה האחרת: הגבורה האפורה והיומיומית, שהייתה מנת חלקם של רוב הניצולים.

בשנים האחרונות התחזקה בחברה הישראלית ההכרה שלא רק האוחזים בנשק והמורדים בנאצים היו "גיבורים" ושלמונח "גבורה" בתקופת השואה היו משמעויות רבות: גבורתה של האם שנאבקה להציל את ילדיה בכל דרך אפשרית ולמצוא עבורם עוד פרוסת לחם, גבורתו של האח שסחב במשך ימים את אחיו הצעיר על גבו, גבורתו של הצעיר שעבד בפניו הגופות במחנה ההשמדה ונאלץ לפנות גם את גופותיהם של בני משפחתו, גבורתם של מנהיגי קהילות יהודיות, שניסו בתוך המציאות הבלתי אפשרית בה פעלו באותן שנים להציל יהודים בכל דרך אפשרית ונאלצו לקבל לא פעם החלטות בלתי אפשריות ומצפונם ייסר אותם על כך עד יומם האחרון.

היום, כמו בימים אחרים, אנו חבים חוב מוסרי לחזור ולהעלות על נס גם את גבורתם של אותם גיבורים אלמונים שלא זוכים תמיד לאזכור הראוי להם בדפי ההיסטוריה.

דודו גורן